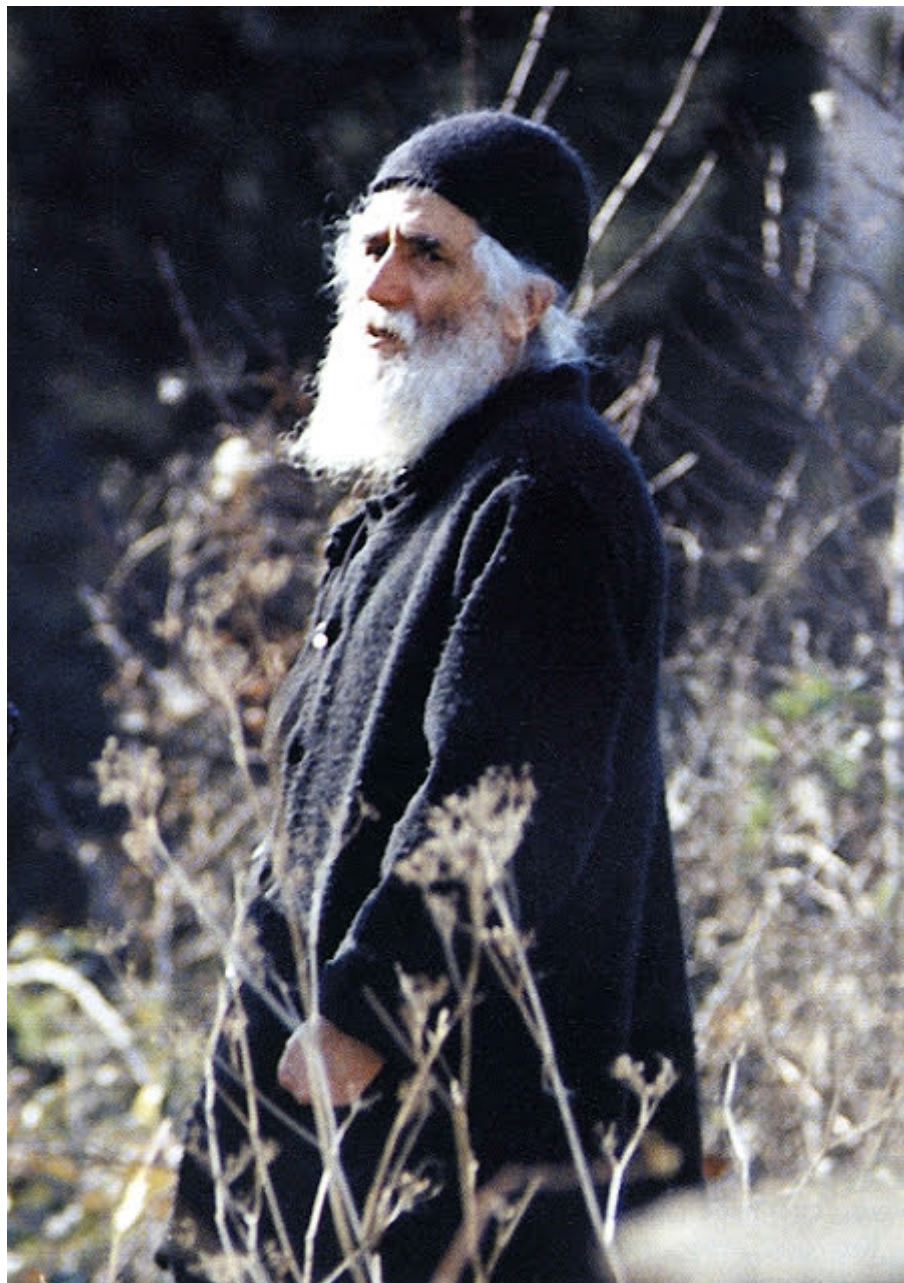
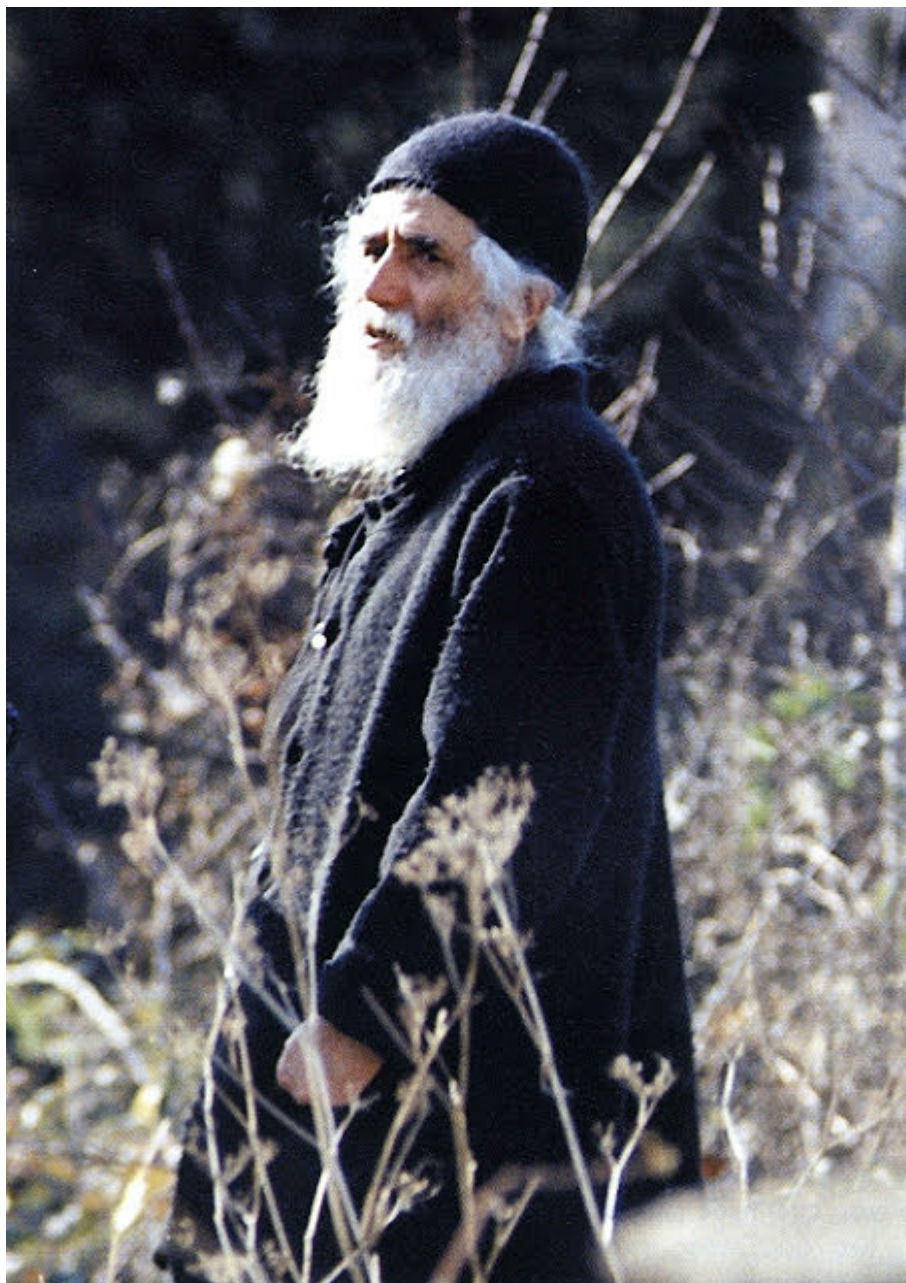

20 Σεπτεμβρίου 2020

Όσιος Παΐσιος: Η καλή διάθεση φαίνεται από τα έργα!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Ο όσιος Παΐσιος (1924-1994)

Γέροντα, όταν μου ζητά κάποιος βοήθεια, αλλά δεν έχω να του δώσω;

- Όταν θέλω να κάνω ελεημοσύνη και δεν έχω να δώσω, τότε κάνω ελεημοσύνη με αίμα. Ο άλλος που έχει και δίνει υλική βοήθεια, νιώθει και χαρά, ενώ αυτός που δεν έχει να δώσει, συνέχεια υποφέρει και ταπεινωμένος λέει: «Δεν έκανα ελεημοσύνη».

Η καλή διάθεση είναι το πάν. Ένας πλούσιος έχει να δώσει, αλλά δεν δίνει.

Ένας φτωχός θέλει να δώσει, αλλά δεν δίνει, γιατί δεν έχει να δώσει.

Διαφέρει το ένα από το άλλο.

Ο πλούσιος, αν δώσει, νιώθει και μια ευχαρίστηση. Ο φτωχός πονάει, θέλει να κάνει μια καλωσύνη, αλλά δεν έχει να δώσει, και υποφέρει ψυχικά· ενώ, άμα είχε, θα έδινε και δεν θα υπέφερε.

Η καλή διάθεση φαίνεται από τα έργα.

Αν κάποιος ζητήσει από έναν φτωχό ελεημοσύνη και ο φτωχός, αν και στερήται, του δώσει, άσχετα αν ο άλλος πάη να τα πιη ουζο, τότε ο φτωχός που έδωσε θα έχει πνευματική χαρά, και ο Θεός θα φωτίσει κάποιον να στείλη και σ' αυτόν υλική βοήθεια.

Και ξέρετε μερικές φορές τι αδικία γίνεται; Ο ένας να δίνει ό,τι έχει, για να βοηθήσει, και ο άλλος να τα ερμηνεύει με τον λογισμό του όπως θέλει.

Γέροντα, τι εννοείτε;

- Ας υποθέσουμε, ένας, ο καημένος, έχει λ.χ. όλο κι όλο πέντε χιλιάδες δραχμές στην τσέπη του. Βρίσκει στον δρόμο του έναν ζητιάνο, τις βάζει στο χέρι του και φεύγει.

Ο ζητιάνος μετά βλέπει ότι είναι πεντοχίλιαρο και χαίρεται.

Περνάει εκείνη την ώρα και ένας πολύ πλούσιος και βλέποντας ότι ο άλλος έδωσε πεντοχίλιαρο λέει με τον λογισμό τον δικό του: «Για να δίνει αυτός πεντοχίλιαρο, ποιος ξέρει πόσα έχει! Εκατομμυριούχος θα είναι!».

Οπότε δίνει αυτός στον ζητιάνο πεντακόσιες δραχμές και αναπαύει τον λογισμό του ότι έκανε το καθήκον του.

Ενώ εκείνος ο καημένος είχε μόνον αυτό το πεντοχίλιαρο και, μόλις είδε τον ζητιάνο,

σκίρτησε η καρδιά του και του το έδωσε. Αν και ο πλούσιος δούλεψε λίγο πνευματικά, θα είχε και έναν καλό λογισμό και θα έλεγε: «Για δεσ, έδωσε αυτό που είχε».

Ή θα έλεγε: «Θα είχε δέκα χιλιάδες και έδωσε τις πέντε χιλιάδες».

Αλλά πώς να φέρη καλό λογισμό, αφού δεν δούλεψε πνευματικά; Σου λέει: «Για να πετάη έτσι τα λεφτά, με το φτυάρι τα μαζεύει».

Μερικοί άνθρωποι πάλι, ενώ δίνουν πεντακόσιες ή χίλιες δραχμές σε έναν φτωχό, κάνουν εβραϊκά παζάρια για πέντε ή δέκα δραχμές στον φτωχό εργάτη που τους δούλεψε.

Δεν μπορώ να καταλάβω: Καλά, δίνεις πεντακοσάρικο και χιλιάτικο σ' εκείνον που

δεν ξέρεις και αυτόν που έχεις κοντά σου και σε βοηθάει τον αφήνεις να πεινά;
Αυτόν πρώτα έχεις υποχρέωση να αγαπήσης και να βοηθήσης.

Αλλά φαίνεται ότι η ελεημοσύνη αυτών των ανθρώπων γίνεται, για να τους επαινέσουν. Ή άλλον μπορεί να τον πάνε ακόμη και στο δικαστήριο για χίλιες δραχμές, γιατί ξεκινάνε από μια κοσμική λογική, δήθεν να μην τους θεωρήσουν κορόιδα.

Μια θρησκευόμενη γυναίκα μου διηγήθηκε ένα περιστατικό. Ήθελε να αγοράση ένα φορτίο ξύλα από μια γιαγιά, η οποία έκανε τρεις ώρες δρόμο, για να τα φέρη από το δάσος στο χωριό. Εκείνη την φορά μάλιστα είχε κάνει και μισή ώρα επιπλέον, δηλαδή τρεισήμισι ώρες, γιατί έκανε τον κύκλο της στρατώνας, μην την πιάση το Δασαρχείο.

«Πόσο κάνουν;», την ρωτάει η κυρία. «Δεκαπέντε δραχμές», λέει η γιαγιά. «Όχι, είναι πολλά, της λέει, έντεκα δραχμές τα παίρνω». «Έτσι, για να μη μας παίρνουν για κουτούς, μου λέει, εμάς τους πνευματικούς ανθρώπους...».

Της έκανα μετά ένα ξεσκόνισμα. Δύο ζώα είχε η γιαγιά και είχε χάσει δύο μέρες, για να κερδίση είκοσι δύο δραχμές. Αντί να της έδινε και ένα εικοσάρικο παραπάνω, της έκανε εβραϊκά παζάρια.

Απόσπασμα από το βιβλίο, Γέροντος Παΐσιου, "Πνευματική αφύπνιση", Λόγοι β', έκδοση Ιερόν Ησυχαστήριον "Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος", Σουρωτή Θεσσαλονίκης.